

SCHRIFTMEDITATIE

"De Opgang uit de hoogte".

luc.1:78b.

Is er een boodschap voor hen, die gezeten zijn in de duisternis van de vervreemding?

Is er een Woord van hoop voor hen, die verkeren in de schaduw van de dood?

Is er één, in hemel of op aarde, die de voeten van verdwaalden kan leiden op een rechte weg?

Lof zij de God van Israël. Hij, die de trouw houdt, denkt aan Zijn Verbond tot in eeuwigheid.

Kom, laten wij onze dorre armen opheffen ten hemel. Laat ons Hem vragen om een zalig Kerstfeest. Hij maakt toch alle dingen nieuw? O God,

geef de Koning Uw rechten, en Uw gerechtigheid de Zoon des Konings. Zo zal Hij Uw volk richten met gerechtigheid en Uw ellendigen met recht.

Dan zullen de verbrijzelde beenderen zich verheugen. Verheugen in Hem, Die ons vlees en bloed aangenomen heeft.

Kerstfeest... Christusfeest.. kan dat?? Gewis.. Hij kan het. Ook nu nog? Voor ons?

O eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus.. laat het Kerstfeest zijn. Gij zoekt het weggedrevene. Gij stelt heil tot muren en voorschanssen.

Gij vernieuwt Uw eigen werk. Laat zielen leven, opdat zij U loven. Laat de ster schijnen in de donkere kampen en mijnen van Siberië. Laat het Licht dringen door de muren van de gevangnissen.

Laat een lofzang klinken door de nacht. Leg Uw Kind in de zwarte en blanke ghetto's van deze wereld. Leg een glimlach om de lippen van gefolterden.. de verdrukten..de stervenden.

O God, laat Uw huis vol worden. De achterbuurten zijn vol hoeren, tollenaars en zondaren. Laat ze roepen om genade door genade. Gij zijt een God van welbehagen. Gij hebt verkoren het verachte en hetgeen niets is.

O Heere, leg Uw Kind in de armen van krankzinnigen en zwakzinnigen.. van hen, die niet spreken kunnen. Laat hen lachen in grote blijdschap.

Laat verwrongen gezichten eens stralen van blijdschap. En maak de grote schreeuwers klein en stil

voor Uw aangezicht. O Heere.. Uw is het goud en zilver en het vee op duizend bergen. Gij hebt, naar Uw welbehagen, een volk uitverkoren uit alle geslachten der aarde. Laat het Kerstfeest zijn, daar, waar de aarde beefde. In sneeuw en vorst kruipen de overlevenden over het puin. Heere, trek blanke en zwarte krijgers naar het Kindeke in de stal. Een ogenblik geleden schreef een soldaat in Viëtnam:

De stank van verbrand vlees
bloed en kruit
dringen door in de geest
en de tranen
van hen die nog over waren.

Zwarte geschutsmonden
slingeren gloeiend metaal en rook
granaatscherven trekken gierend
hun dodelijke boog
afgevuurd om het vlees
van gele huiden te scheuren...

O God.. dat is ons werk. Vernieling en ellendigheid op al onze wegen. Toch zijt Gij reeds begonnen het wreed geweld te doen zwichten. Van woeste moordenaars maakt U vree dzamen. Laat toch Uw Christusfeest gevierd worden.. op zee en op het land.. in ziekenhuizen en sterfkamertjes. En gedenk onzer, o God. Wij, die in weelde leven. Wij, die eten van de welvoorzene dis. Wij, die nog in vrijheid mogen samenkomen onder Uw Woord. Neem ons bij de hand en breng ons bij Uw Kind.

O God, verdrijf mij uit mijn hof.
Dwing mij te reizen
door angst en schrik, totdat mijn lof
slechts U zal prijzen.

OPGANG UIT DE HOOGTE?? Gewis.. dát is het werk van God. We denken bij "Opgang" aan een opgaan naar de hoogte. Opgang en ondergang horen een beetje bij elkaar. Alzo niet bij God. Uit de diepte van onze verlorenheid is geen opgang mogelijk. De put is te diep.. de vervreemding te groot.. de breuk te dodelijk.

Zon en maan gaan op. Het ontkiemde zaad gaat op. Maar de verlossing van zondaren begint boven zon en maan. Haar oorsprong ligt in Gods nooit begonnen eeuwigheid.. in de ingewanden van Gods barmhartigheid. O, diepte van rijkdom en kennis Gods. Hoe onnaspeurlijk zijn Uw wegen.

Bij God zijn ingewanden van barmhartigheid. Hij is de in Zichzelf bewogene. Hij is de Vader aller barmhartigheid. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.. Geloofd zij God, met het diepst ontzag. Deze God en Vader heeft Zijn ingewand uitgestort in Zijn geliefde Zoon. In deze Zoon wil de Vader Zijn barmhartigheid bekend maken. Dat doet Hij door een rechte weg: Voldoening en verzoening.

Gewis.. de OPGANG komt van boven.. van de Vader der lichten.

O ellendigen.. wat komt tot ons in Christus Jezus? Vaders ontferming en liefde. Zijn ingewanden. De innerlijke bewegingen van Zijn barmhartigheid met welke ons bezocht heeft de OPGANG uit de HOOGTE. Daar liggen de beenderen, dor en dood. Zij moesten branden op het altaar van Gods gerechtigheid. Maar daar is óók het WOORD, dat nooit ledig weerkeert. Daar is Christus, de Opgang uit de hoogte. In Hem is de weg ontsloten. Door Hem is de schuld verzoend. Door Hem zijn Gods deugden opgeluisterd. Ziet, daar ligt het Kindeke in de Kribbe terneer. Nochtans.. Hij is de Opgang voor verdoemelijke kinderen. Hij is het Licht in de duisternis. Hij is Jezus, de Zaligmaker van zondaren. Hij kwam uit hoge hemel neer. In de kribbe wilde Hij liggen. En de beesten, die hun dagelijks portie voeder menen te vinden, zien het Brood, dat uit de hemel is neergedaald.

Daar ligt het vleesgeworden Woord-- onaanzienlijk. Toch is Hij de Opgang uit de hoogte. Uit de schoot des Vaders.. door de schoot van Maria.. in de schoot der aarde. Is dat opgang? Ja, amen.. dát is opgang. Deze Opgang uit de hoogte komt in de ondergang. Maar Hij verloochent Zijn opgang niet. Midden in de ondergang rei-ken Zijn armen naar het hart van de Vader. In de hel schreeuwt Hij tot Zijn God: Mijn God, Mijn God.. waarom?

Zo bereidt de Opgang in de ondergang de weg voor het volk. Zij zullen God zien. Zij zullen zien de tekenen der nagelen en Zijn doorboorde zijde.

Ja, Amen ja,
Op Golgotha....

Zo gaat de Opgang de weg van kribbe naar kruis. Maar door de diepte draagt Hij een volk mee ten hemel. 't Is een verloren volk. Maar de Opgang komt eronder. Als een worm, en geen man, kruipt Hij onder ons. De voeten van God en mensen drukken zwaar op Hem. God moet als Rechter de volken vertreden in toorn en grimmigheid. Hij is het, Die van Edom komt, met besprenkelde klederen van Bozra. Waarom zijt Gij rood aan Uw gewaad en Uw klederen als van een, die in de wijnpers treedt? En de Rechter van hemel en aarde antwoordt: Ik heb de pers alleen getreden, en daar was niemand van de volken met Mij; en Ik heb hen getreden in Mijn toorn en heb hen vertrappt in Mijn grimmigheid. Ziet, dat is de toornende God, Die de goddelozen verderft. Maar voor Jakob legt de Rechter een Ander in de persbak van Zijn toorn. Hij vertreedt het leven van Zijn Kind ter aarde. Jezus.. Die de plaats van de boze druiven inneemt. Zo wendt God de ongerechtigheid van Jakob af. Hij heeft de pers getreden. De Rechter staat op de Opgang uit de hoogte. Doch terwijl het bloed Zijn gewaad bespat, hoort Hij het Kind schreeuwen: Mijn God. En ziet, zó is het bloed wijn geworden; wijn, die het hart verheugd. Want het Kind heeft gezegd: Mijn vlees is waarlijk spijs en Mijn bloed is waarlijk drank. Eer wij proeven konden heeft God gedronken tot verzadiging toe.

Zó is nu de Opgang uit de hoogte tot ons gekomen. Hij is gekomen, niet om ons te raden. Neen, Hijzelf is de Raad voor radelozen. Het Heil voor heillozen. De liefde voor liefdelozen. De redding voor reddelozen.

Zie nu van Oost naar West. Zie op naar de hoge hemel in de donkere Kerstnacht. En God make ons indachtig het Woord: Zo hoog de hemel is boven de aarde, is Zijn goedertierenheid geweldig over

degenen die Hem vrezen. Zo ver het oosten is van het westen, zó ver doet Hij de overtredingen van ons. Hij weet wat maaksel wij zijn... want Hij is vlees geworden en heeft onder ons getabernakeld.

O, welk een bezoek voor het volk in duisternis en schaduw des doods. Het is de OPGANG uit de hoogte. Het is Jezus, de Zaligmaker. De ster boven Jakob.. de leeuw en het Lam uit de stam van Juda.

Kerstfeest 1976.. Hoe lang nog? Als kaf gaat de dag voorbij. En u, geliefde lezer? Buiten deze Opgang is alleen maar ondergang. Een ieder die deze Profeet niet hoort, zal uitgeroeid worden. Hij, Jezus, is het ingewand van Gods barmhartigheid. Tevergeefs zoekt ge het elders. De steenrots zal ons verpletteren.

Welzalig is het volk, dat het geklank kent. Welzalig de gebondenen in het bundelke der levenden. Zij zullen geloven dat ze bezocht zijn met de Opgang uit de hoogte. Zij zullen in Hem gered zijn van de eeuwige ondergang.

De Opgang uit de hoogte komt terug. Ziet, Hij komt, met de wolken. Aller oog zal Hem zien.

Dan zal de laatste kogel verschoten zijn.

Dan is de laatste moord gepleegd.

Dan wordt de laatste vloek gesmoord.

Want de zondaars zullen van de aarde verdaan worden en de goddelozen zullen niet meer zijn. Geen zondige gedachte zal ooit in het hart van de verlostte opkomen. Want ziet.. Hij schept een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Daar zal gerechtigheid wonen.

Reeds meldt de morgenster de dageraad. OPGANG uit de HOOGTE. De Zonne der gerechtigheid is opgegaan. De Zonne der gerechtigheid zal opgaan. Hij heeft gezegd: Ziet, Ik kom haastig.

Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.

Gezegend zij de grote Koning,
Die tot ons komt in 's Heeren Naam..
Wij zeeg'nen U uit 's Heeren woning;
Wij zegenen u al te zaâm.

-5-

De HEER is God, door wien w'aanschouwen
Het vrolijk licht, na bang gevaar;
Bindt d'offerdieren dan met touwen
Tot aan de hoornen van 't altaar.